

На долині дим і порох,
Серце б'ється, як дзвін.
«Ось і він! Ось і він!
Твій відвічний ворог.

Хто говорить, що це Люди
В очі плюнь і не вір!
Таж то звір кинув бір,
Міряй просто в груди!

Не пора тепер питати,
Хто і де тебе веде,
Розум де, совість де,
Тут одно — гармати.

Одинока правда — сила,
А спасення — розгін.
Або ти, або він.
Поміж вас — могила».

*

На долині пекло чисте,
Ближній ближнього їсть.
Що за злість! Що за злість!
Вереск, зойки... Христе!

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Поезії 1914–1920 років»](#);

